

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

व्यावृत्तनयनः क्रुद्धः प्रमथन्ननिवपांडवं ॥ वकोदररथं साश्वमविशेषमचूर्णयत् ॥ २२ ॥ पद्भ्यां भीमोऽप्यथोधावंस्तस्य गात्रेष्वलीयत ॥ जानन्नं जलिकवेधं ना
पाक्रामत पांडवः ॥ २३ ॥ गात्राभ्यंतरगोभूत्वा करेणा ताडयन्मूहुः ॥ लालयामास तं नागं वधाकां क्षिणमव्ययं ॥ २४ ॥ कुलालचक्रवन्नागस्तदा तूष्णमथाभ्र
मत् ॥ नागायुतबलः श्रीमान्कालयानो वकोदरं ॥ २५ ॥ भीमोऽपि निक्रम्य ततः सुप्रतीकाग्रतो भवत् ॥ भीमं करेणावनम्य जानुभ्यामभ्यताडयत् ॥ २६ ॥ ग्री
वायां विष्टयित्वैनं स गजो हंतुमैहत ॥ कर्वेष्टं भीमसेनोऽभ्रमंदत्वा व्यमोचयत् ॥ २७ ॥ पुनर्गात्राणि नागस्य प्रविशे शवकोदरः ॥ यावत्प्रतिगजाया तं स्वबले प्रत्य
वैक्षत ॥ २८ ॥ भीमोऽपि नागागात्रेभ्यो विनिःस्त्यापयाज्जवात् ॥ ततः सर्वस्य सैन्यस्य नादः समभवन्महान् ॥ २९ ॥ अहोधिङ्गः हतो भीमः कुंजरेणेति मारिष ॥
तेन नागेन संव्रस्ता पांडवानामनीकिनी ॥ ३० ॥ सहसाभ्यद्रवद्राजन्यत्र तस्थौ वकोदरः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा हतं मत्वा वकोदरं ॥ ३१ ॥ भगदत्तं स पांचाल्यः स
र्वतः समवारयत् ॥ तं रथं रथिनां श्रेष्ठाः परिवार्य परंतपाः ॥ ३२ ॥ अवाकिरन् शरैस्तीक्ष्णैः शतशोथसहस्रशः ॥ स विधातं पृषत्कानामं कुशेन समाहरन् ॥ ३३ ॥
गजेन पांडुपंचालान् व्यमत्पर्वतेश्वरः ॥ तदद्भुतमपश्याम भगदत्तस्य संयुगे ॥ ३४ ॥ तथा वृद्धस्य चरितं कुंजरेण विशांपते ॥ ततो राजा दशार्णानां प्राग्ज्यो
तिषमुपाद्रवत् ॥ ३५ ॥ तिर्यग्यातेन नागेन समदेनाशुगामिना ॥ तयोर्युद्धं समभवन्नागयोर्भीमरूपयोः ॥ ३६ ॥ स पक्षयोः पर्वतयो र्यथा सद्गुमयोः पुरा ॥ प्रा
ग्ज्योतिषपतेर्नागः सन्निवृत्यापस्तृत्य च ॥ ३७ ॥ पार्श्वे दशार्णाधिपतेर्भित्वा नागमपातयत् ॥ तोमरैः सूर्यरश्म्याभैर्भगदत्तोऽथ सप्तभिः ॥ ३८ ॥ जघान द्विरदस्यं
तं शत्रुं प्रचलितासनं ॥ व्यवाच्छिद्यतुराजानं भगदत्तं युधिष्ठिरः ॥ ३९ ॥ रथानीकेन महता सर्वतः पर्यवारयत् ॥ सकुंजरस्थोरिथिभिः शुशुभे सर्वतो वृतः ॥ ४० ॥
पर्वते वनमध्यस्थो ज्वलन्निवहुताशनः ॥ मंडलं सर्वतः श्लिष्टं रथिनामुग्रधन्विनां ॥ ४१ ॥ किरतां शरवर्षाणि सनागः पर्यवर्तत ॥ ततः प्राग्ज्योतिषो राजा परिगृ
ह्य महागजं ॥ ४२ ॥ प्रेषयामास सहसा युयुधानरथं प्रति ॥ शिनेः पौत्रस्य तुरथं परिगृह्य महाद्विपः ॥ ४३ ॥ अभिचिक्षेप वेगेन युयुधानस्त्वपाक्रमत् ॥ बृहतः
सैधवानश्चान्समुत्थाप्याथ सारथिः ॥ ४४ ॥ तस्यौ सात्यकिमासाद्य संप्लुतस्तं रथं प्रति ॥ स तु लब्ध्वांतरं नागस्त्वरितो रथमंडलात् ॥ ४५ ॥ निश्चक्राम ततः सर्वा
न्यरिचिक्षेप पार्थिवान् ॥ तत्त्वाशु गतिना तेन तत्रास्यमानानरर्षभाः ॥ ४६ ॥

पर्यवर्तत भ्रांतवान् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ समुत्थाप्य स्थिरीकृत्य ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥